

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200996
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219200996.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. Z. Y., nar. XX.X.XXXX, adresa K., U. XXX/XX, 2. W. R., nar. X.X.XXXX, adresa tamtiež, obaja zastúpení advokátom: JUDr. Peter Vachan, so sídlom Žilina, Mudroňova 1191/5, o zaplatenie 45.308,33 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12Csp/28/2019-85 zo dňa 25.5.2020 - voči prvej výrokovej vete, ktorou bolo žalobe čiastočne vyhovené a tretej výrokovej vete o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a v zrušenom rozsahu **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v prevažnom rozsahu vyhovel žalobe, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 44.273,43 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 43.314,77 Eur od 1.2.2019 do zaplatenia v splátkach po 220,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86%. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2.337,48 Eur, do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, keď ustálil, že žalovaní 1 a 2 ako spoludlžníci dňa 26.6.2015 uzavreli so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3342188-801, na základe ktorej im bol, ako dlžníkom, poskytnutý zo strany žalobcu medziúver vo výške 45.000,- Eur s úrokovou sadzbou 5,49% ročne, pričom po pridelení cieľovej sumy mala byť výška stavebného úveru 26.722,48 Eur, so splátkami 275,63 Eur mesačne. Úver bol poskytnutý v zmysle článku III. zmluvy na účel modernizácie obnovy bytu alebo rodinného domu s poukazom na zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, žalovaní sa zaviazali úver použiť výlučne na financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním a preukázať túto skutočnosť v lehote 24 mesiacov od uzatvorenia úverovej zmluvy. Žalovaní sa v čl. V. zmluvy zaviazali splácať poskytnutý medziúver v splátkach po 275,63 Eur mesačne tak, že do pridelenia cieľovej sumy zo zmluvy o stavebnom sporení budú vkladať na účet pravidelné mesačné vklady určené v čl. II vo výške 69,75 Eur a platiť úroky z medziúveru mesačne 205,88 Eur, vždy do 15. dňa mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná 15. deň mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní medziúveru. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola pri medziúvere určená na 5,76% a pri stavebnom úvere 5,76%. Konečná splatnosť úveru bola určená k 15.7.2045 a celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť bola

vyčíslená na 100 006 46,59 (správne 100.646,59) eur. V čl. VIII zmluvy sa žalovaní zaviazali zaplatiť poplatok „za spracovanie medziúveru“ 1,2% z cieľovej sumy s tým, že ich žalobca započíta pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru. V čl. IX a X. zmluvy sa strany dohodli, že žalobca je (aj) v prípade omeškania žalovaných so zaplatením niektorej splátky oprávnený požadovať splatenie zostatku úveru alebo za splnenia ďalších podmienok odstúpiť od zmluvy. Súčasťou zmluvy sa stala aj amortizačná tabuľka pre medziúver a stavebný úver, zmluvná dokumentácia tiež obsahuje výpočet tzv. predpokladov, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN, podľa ktorého žalobca poplatky pri výpočte zohľadnil, aj prípadný nárok na štátnu prémie. Podľa výpisu z úverového účtu žalovaní medziúver splácali mesačne od septembra 2015 do októbra 2017, následne ešte zaplatili 3x 151,81 Eur (apríl, jún a júl 2018). Celkom na stavebné sporenie vložili 2.037,92 Eur. Listami zo dňa 23.7.2018 žalobca upozornil žalovaných (s poukazom na predchádzajúce výzvy) na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ak do určeného termínu neuhradia omeškané splátky vo výške spolu 979,94 Eur. Listami zo dňa 23.8.2018 žalobca oznámil žalovaným zosplatenie úveru, zároveň vyzval žalovaných k zaplateniu dlžnej sumy vyčíslenej na 43.784,27 Eur.

3. Právne súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 103, § 511 ods. 1, § 517 ods. 2 a § 565 OZ (zák. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník - ďalej aj len „OZ“), ako aj ust. § 9 ods. 1, § 7 ods. 1, § 11 ods. 1, 2 ZoSÚ (zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy - ďalej len „ZoSÚ“).

4. V odseku 27. odôvodnenia preskúmaného rozsudku súd ustálil, že bolo preukázané a nesporné, že žalovaným bol zo strany žalobcu poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý riadne nesplácali, z ktorého dôvodu žalobca vyzval žalovaných listami zo dňa 23.7.2018 na zaplatenie zročných splátok do 6.8.2018. Pokiaľ žalovaní namietajú, že žalobca vo výzve (upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti) neuviedol, odkedy eviduje omeškanie žalovaných na splátkach, súd uvádza, že právna úprava (§ 53 ods. 9 OZ) neuvádza náležitosti takejto výzvy, určuje len, za akých podmienok môže veriteľ úver zosplatiť. Omeškania so splátkami na úvere si mali byť pri základnej miere opatrnosti a kontrole svojich finančných záležitostí vedomí aj žalovaní, keď od novembra 2017 riadne úver nesplácali. Vzhľadom k tomu, že ani vo výzve určenej lehote nedoplatili zročné splátky, žalobca úver oprávnene v znení zmluvných podmienok a citovaného ustanovenia § 565 OZ zosplatiť. K otázke skúmania bonity si žalobca preveril spoľahlivosť žalovaných kontrolou evidencie úverových dlžníkov a zistením existencie stáleho a dostatočného príjmu žalovaných (predloženie týchto dokladov žalovaní nesporevali), a preto nemožno ani po tejto stránke považovať zosplatenie úveru za neoprávnené a podanie žaloby za predčasné. K námietke premlčania súd uviedol, že žalovaní sa dostali do omeškania so splátkou splatnou v novembri 2017, žalobca podal žalobu v marci 2019, a teda v premlčacej trojročnej lehote, nárok z úveru preto premlčaný nie je. Pokračoval, že zmluva obsahuje údaj o celkových nákladoch dlžníka na medziúvere (100.646,59 Eur), v ktorom vyčíslení prihliadol aj na zaplatený poplatok za spracovanie úveru (výpočet celkovej čiastky vyplýva aj z amortizačnej tabuľky). Čo sa týka tvrdeného nedostatku náležitosti - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - namiesto bolo poukázanie žalobcu na rozsudok Súdneho dvora EÚ (súd odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/176/2019-121 zo dňa 27.2.2020), pričom uvedené údaje obsahuje práve amortizačná tabuľka, ktorá bola súčasťou zmluvnej dokumentácie. Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1,2% (540,- Eur) nepovažoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, je súčasťou zmluvných dojednaní a zročným sa stal pri prvom čerpaní úveru, preto žalobca oprávnene započítal povinnosť zaplatiť tento poplatok žalovaným oproti vyplateniu prvej čiastky na úvere. Zaplatenie poplatku, a teda vyplatenie úverových prostriedkov vo výške rozdielu neznamená, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške zníženej o daný poplatok.

5. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi stranami bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva obsahuje náležitosti žiadané zákonom, pred uzavretím zmluvy a poskytnutím úveru bola preverená bonita žalovaných a preto nie je dôvodné posúdiť zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, ani posúdiť zosplatenie úveru za predčasné. Žalovaní preukázateľne porušili podmienky zmluvy tým, že riadne a včas úver nesplácali, žalobca dodržal postup určený mu zákonom v § 53 ods. 9 a § 565 OZ, preto žalovaným vznikla povinnosť vrátiť zvyšok úveru v celosti.

6. Vyhodnotením vykonaného dokazovania prvoinštančný súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, nárok však sčasti nie je oprávnený. Žalobca má nárok na úrok z úveru výlučne do času zosplatenia úveru, vtedy nastal čas vrátenia zvyšku poskytnutých peňažných prostriedkov a nastala

splatnosť úrokov - od toho času sú žalovaní v omeškaní a žalobca má nárok na úrok z omeškania v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998. Preto súd priznal v zmysle žalobného návrhu žalobcovi na nesplatenú úverovú istinu 42.582,58 Eur, k tomu úrok výhradne do času zosplatenia úveru 732,19 Eur, zároveň súd žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v súlade so zákonom) z priznanej úverovej istiny a úroku vyčísleného do 31.1.2019 sumou 958,66 Eur a následne v sadzbe 5% odo dňa navrhovaného žalobcom, keďže žalovaní sa s úhradou preukázateľne dostali do omeškania. Vo zvyšku nároku súd žalobu zamietol.

7. Žalovaní žiadali o možnosť splátok, navrhli 100,- Eur mesačne. Podľa prvoinštančného súdu takto by platenie dlhu trvalo neprimerane dlho, žalobca by bol ukrátený na svojich majetkových právach, preto súd vzhľadom na výšku priznaného nároku žalovaným povolil splácať dlh vo vyšších splátkach s tým, že ak sa omeškajú s úhradou čo len jednej splátky, stane sa dlh splatný vo zvyšku v celosti.

8. V závere súd prvej inštanície uviedol, že žalobca ako po procesnej stránke úspešnejšia strana sporu má nárok na náhradu trov voči žalovaným v rozsahu 86% (s prihliadnutím aj na zamietnutý nárok na úrokoch, nakoľko predstavoval významnú časť žalobného nároku). V súlade s čl. 17 CSP súd rozhodol zároveň, keďže ide s prihliadnutím na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach o vec „jednoduchého právneho posúdenia“ o výške trov. Žalobcovi priznal voči žalovaným náhradu trov konania v určenom rozsahu na súdnom poplatku (zaplatenom vo výške 2.718,- Eur).

9. Proti tomuto rozsudku, výslovne proti vyhovujúcemu rozsudku I. a závislému výroku III. o náhrade trov konania podali prostredníctvom svojho advokáta odvolanie obaja žalovaní, v ktorom uplatnili odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a ktorým sa domáhali, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštanície na nové konanie a rozhodnutie a priznal žalovaným právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Za nesprávne právne posúdenie odvolateľa považovali tú skutočnosť, že súd nevyhodnotil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov a zároveň, že súd mal za preukázané splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

10. S poukazom na znenie ust. § 9 ods. 2 písm. y) a § 21 ods. 2 ZoSÚ majúceho byť účinným ku dňu podpisu zmluvy, s poukazom na vyhlášku MF SR č. 289/2010 Z.z. uviedli, že zmluva o úvere nemá obsahovať údaj o vážených priemerných hodnotách RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov a uvedenie nesprávnej výšky priemernej RPMN 14,33% má za následok absenciu údajov o priemernej RPMN z čoho vyplýva, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa zverejnených údajov MF SR za prvý štvrtrok 2015 bola totiž priemerná RPMN so zmluvnou splatnosťou nad 10 rokov vo výške 6,91% a zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 14,33%. Žalobca neuviedol žiadne znenie právneho predpisu, ktorý by mu prikazoval uvádzať namiesto priemernej RPMN údaj o váženom priemere priemerných hodnôt RPMN na všetky typy spotrebiteľských úverov.

11. Podľa odvolateľov zmluva neobsahuje ani údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v rozsudku C-377/2014 vo veci Radlinger, Radlingerová proti FINWAY, a.s. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 44.460,- Eur (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 540,- Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 45.000,- Eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru.

12. V ďalšej časti odvolania žalovaní doplnili, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov i preto, že neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu... a tiež všetky predpoklady použité pre výpočet tejto RPMN. V tejto súvislosti odkázali na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/49/2019, podľa ktorého do kategórie predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN.

13. V závere odvolania žalovaní z opatrnosti uviedli, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ktoré uvádzajú aké základné náležitosti by mali tieto právne úkony okrem náležitostí uvedených v § 34 obsahovať, a preto pre neurčitost' ohľadne dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a nezrozumiteľnosť ohľadne určenia mesačnej splátky, s ktorou boli žalovaní v omeškaní viac ako 3 mesiace, sú tieto dva listy žalobcu neplatné právne úkony s poukazom na § 37 ods. 1 OZ. V tejto súvislosti odkázali na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/26/2017, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia dlhu by mal obsahovať identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa spotrebiteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu.

14. Žalobca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaných predložil písomné vyjadrenie, ktorým žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

15. Namietal, že zmluva o úvere obsahuje údaj o priemernej RPMN vo výške 14,33%, pričom tento údaj je zhodný s údajom zverejneným na stránke MF SR - súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľom za prvý štvrtrok 2015 - v časti vážený priemer priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov. Žalobcom poskytované úvery na stavebné účely sa odlišujú od bežných spotrebiteľských úverov, ktoré vykazujú obrovské rozdiely vo výške RPMN. Stavebné úvery poskytované žalobcom majú minimálne rozdiely v úrokových sadzbách, ako aj RPMN. V záujme vhodnejšieho informovania klienta o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zodpovedajúcej čo najviac charakteru stavebného úveru, sa preto žalobca rozhodol používať vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorého výška je stabilnejšia a lepšie zodpovedá porovnaniu s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľňou. Vzhľadom na to žalobca nesúhlasí s tvrdením, že uvedenie váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN má za následok stav, ako keby údaj o priemernej RPMN chýbal, a preto má byť zmluva považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Hodnota RPMN je v zmluve uvedená správne.

16. Podľa žalobcu žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 45.000,- Eur s tým, že suma 540,- Eur bola v zmysle dohody v zmluve o úvere započítaná na poplatok za spracovanie úveru, ktorý predstavuje nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu v zmysle § 499 Obchodného zákonníka. Vyplatená suma bola znížená o sumu poplatku za spracovanie medziúveru, aby žalovaní neboli osobitne zaťažení povinnosťou uhradiť tento poplatok. Podľa žalobcu je preto nepochybné, že takúto zmluvnú podmienku nie je možné považovať za podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v neprospech žalovaných a už vôbec nie za spôsobujúcu značnú nerovnováhu tak, aby ju bolo možné klasifikovať ako neprijateľnú. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/238/2018.

17. K námietke ohľadne nesplnenia podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalobca poukázal na znenie ust. § 53 ods. 9 OZ. Vyslovil názor, že žalovaní boli riadne informovaní, že veriteľ mieni uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a boli oboznámení akú dlžnú sumu a na aké číslo účtu majú doplatiť, aby predišli vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca tiež výslovne uviedol, že v prípade nesplnenia uvedenej požiadavky, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Rovnako v oznámení o mimoriadnej splatnosti žalobca uviedol, že žalovaní porušili dohodnuté povinnosti, nakoľko boli v omeškaní s platením úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

18. V ďalšej časti vyjadrenia žalobca poukázal na znenie ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka o premlčaní s tým, že znenie § 103 OZ je nutné vykladať tiež v kontexte so znením § 565 v spojení s § 59 ods. 3 OZ, kedy nemožno žiadnym spôsobom aplikovať začiatok plynutia premlčania na dátum zročnosti nesplnenej splátky. Žalobca splnil zákonnú podmienku na realizáciu zosplatnenia celej pohľadávky predchádzajúcou žiadosťou veriteľa, ktorá má hmotnoprávnu povahu, pričom toto právo môže najskôr veriteľ realizovať po splnení podmienok uvedených v § 53 ods. 9 OZ, pričom toto právo môže veriteľ realizovať v prípade ktorejkoľvek splátky, s ktorou sa dlžník dostane do omeškania za splnenia zákonom stanovených podmienok. Premlčanie nemôže začať plynúť skôr alebo spätne od konkrétnej splátky, pretože účinky zosplatnenia nastávajú dňom doručenia oznámenia o zosplatnení dlžníkovi. Až od tohto momentu sa celá pohľadávka stáva splatnou a dlžník stráca výhodu splátok. Od tohto momentu môže veriteľ uplatniť aj svoje právo na súde. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v dôsledku nesplácania splátok, samotná zmluva nezanikla. Nezanikol teda ani záväzok žalovaného vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky, ani záväzok platiť úroky - stal sa iba splatným. Žalovaný je teda od okamihu predčasnej splatnosti úveru povinný vrátiť istinu spolu s úrokmi. Výška úrokov sa bude odvíjať

od skutočného vrátenia peňažných prostriedkov veriteľovi. Na základe uvedeného žalobca považoval námietky žalovaných v odvolaní za neodôvodnené a bezpredmetné.

19. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutých častiach vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. h) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, ktorým bolo žalobe vyhovené, včítane závislého výroku o náhrade trov konania, je nevyhnutné zrušiť a v zrušenom rozsahu vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

21. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah a účinne uplatnené dôvody odvolania bolo posúdiť správnosť právnych záverov súdu prvej inštancie, že predmetný úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) CSP tým, že neobsahuje (správne uvedenú) náležitosť celkovú výšku úveru (§ 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ), ako aj v tom, že podľa tvrdení odvolateľov neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Zamietajúca časť rozsudku podľa druhej výrokovej vety, nebola odvolaním napadnutá, nadobudla tak právoplatnosť a nepodliehala odvolaciemu prieskumu.

22. Okrem uvedeného v odseku 21. žalovaní, ako novú skutočnosť v odvolaní namietali, že predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov aj preto, že neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadby..., index alebo referenčnú úrokovú sadzbu..., a všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktoré zahŕňajú i matematický výpočet RPMN. Túto skutočnosť ale žalovaní, na rozdiel od skutočností uvedených v odseku 21., dosiaľ v priebehu konania netvrdili, je to teda prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, tzv. novota. Hoci žalovaní túto novotu uplatnili až v odvolacom konaní, v rozpore s ust. § 366 CSP netvrdili a ani nepreukázali, že by bola splnená niektorá z podmienok pod písm. a) až d) citovaného ustanovenia na jej uplatnenie až v odvolaní. Na takto v rozpore s ust. § 366 CSP uplatňovaný odvolací dôvod preto odvolací súd nemohol prihliadať.

23. K odvolaciemu dôvodu žalovaných, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ v spojení s § 34 a § 37 ods. 1 OZ pre neurčitost' úkonu, čo sa týka dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a nezrozumiteľnosť ohľadom určenia mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť, odvolací súd uvádza, že uvedený názor odvolateľov nezdiera a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie v tejto časti.

24. V zmysle § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

26. V zmysle § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

27. V zmysle ostatne citovaného ustanovenia, právny úkon je nezrozumiteľný, ak jeho obsah je vyjadrený tak nejasne, že ani pomocou výkladu v zmysle § 35 ods. 2 a 3 OZ nemožno ustáliť, čo sa ním chcelo vyjadriť. Právny úkon je neurčitý vtedy, keď síce je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 a 3 OZ.

28. Ako to správne uvádza súd prvej inštancie (ods. 27. odôvodnenia), predmetná právna úprava nepredpisuje náležitosti právneho úkonu, ktorým dochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, resp. k zosplateniu dlhu, určuje len za akých zákonných podmienok môže veriteľ úver zosplatiť.

29. Listom zo dňa 23.7.2008, adresovaným tak žalovanej 1, ako aj žalovanému 2, nazvaným „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“, žalobca žalovaným k označenej zmluve o stavebnom sporení a o medziúvere oznámil, že vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko napriek zaslaným výzvam nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok a úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac júl 2018, spolu vo výške 979,94 Eur a upozornil, že v prípade ak do 6.8.2018 nedôjde k úhrade, bude adresátom zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslením celkovej dlžnej sumy (cca - 43.420,54 Eur).

30. V nasledujúcom liste adresovanom obom žalovaným zo dňa 23.8.2018 „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ žalobca uviedol, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, adresátov niekoľkokrát písomne upozornil a vyzval k pravidelnému splácaniu úveru. vzhľadom k tomu, že porušili dohodnuté povinnosti, nakoľko sú v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, boli naplnené skutočnosti v zmysle zmluvy o úvere, resp. VOP na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Týmto žalobca žalovaným oznámil, že ku dňu 23.8.2018 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, na základe čoho žiadal vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k 23.8.2018 predstavuje 43.784,27 Eur.

31. Obsahom predmetného právneho úkonu je uplatnenie práva veriteľa v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ na predčasné zosplatenie dlhu, ktorého plnenie bolo dohodnuté v splátkach, ktoré dlžník v rozpore s obsahom zmluvy riadne neplnil, za splnenia zákonom stanovených podmienok, že možnosť zosplatenia bola dohodnutá, pričom v spotrebiteľskom vzťahu podľa § 53 ods. 9 OZ môže dodávateľ toto právo uplatniť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď zároveň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným je toho názoru, že v danom prípade všetky tieto zákonné podmienky pre zosplatenie dlhu boli splnené. Bolo preukázaným a medzi stranami aj nesporným, že v čase jeho uplatnenia žalovaní boli v omeškaní s plnením splátok minimálne 3 mesiace, vyššie uvedeným podaním zo dňa 23.7.2018 boli vopred upozornení na možnosť uplatnenia tohto práva dodávateľa v zákonom stanovenej lehote viac ako 15 dní a následne listom zo dňa 23.8.2018 žalobca ako dodávateľ právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru aj riadne uplatnil ku konkrétne určenému dátumu ku dňu 23.8.2018. Vykonaným dokazovaním pritom bolo preukázané (napr. č.l. 23 až 24 spisu), že žalovaní boli predtým opakovane žalobcom upomínaní na nezaplatené splátky a vyzývaní na ich úhradu, napriek tomu od novembra 2017 úver riadne nesplácali, čoho si museli byť vedomí.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že ak žalobca, ako dodávateľ v upozornení na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuviedol konkrétnu mesačnú splátku, s ktorou boli žalovaní v omeškaní viac ako 3 mesiace, a pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, čo nepredstavuje zákonnú náležitosť takéhoto právneho úkonu a vzhľadom na vyššie uvedené nespôsobuje ani jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť, pričom dátum zosplatenia je v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti určený výslovne a jednoznačne, je nedôvodné a ničím nepodložené tvrdenie žalovaných, že uvedené dva listy žalobcu sú neplatné právne úkony. Odvolací súd tak zhodne s prvoinštančným uzatvára, že zosplatenie predmetného úveru žalobcom listom zo dňa 23.8.2018 je platný a účinný právny úkon. Táto odvolacia námietka žalovaných preto neobstoí.

33. V ďalšej časti odvolania žalovaní namietali (tak, ako už aj v priebehu prvoinštančného konania), že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) [správne z)] priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, keď správne za prvý štvrtrok 2015 podľa údajov MF SR bola 6,91%, ale obsahuje nesprávny údaj o váženom priemere priemerných hodnôt RPMN na všetky typy spotrebiteľských úverov vo výške 14,33%. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie absentuje akékoľvek vyporiadanie sa s touto námietkou žalovaných, akýkoľvek záver o tom, či v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená RPMN je správna, v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ. Podobne sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku riadne nevysporiadal s ďalšou námietkou žalovaných, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, najmä s poukazom na rozhodnutie SD EÚ v rozsudku C-377/2014, ktorým žalovaní argumentovali. V tomto rozhodnutí SD EÚ uzavrel, že do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť nijakú zo súm, určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd sa v tejto súvislosti nevysporiadal ani len s tým, ako je otázka úhrady poplatkov upravená v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere (čl. VIII. Poplatky a náklady 8.1). Súd prvej inštancie bol pritom povinný riadne overiť, či predmetný poplatok ne/bol ne/oprávnene zahrnutý do celkovej výšky úveru, keďže táto okolnosť môže mať vplyv aj na výpočet RPMN a súd sa s touto obranou žalovaných náležite nevysporiadal.

34. S vyššie uvedenými skutočnosťami, ktoré ako prostriedky procesnej obrany uplatnili žalovaní už v prvoinštančnom konaní, a ktorých zodpovedanie je podstatné pre záver, či predmetný úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ), sa prvoinštančný súd v odôvodnení preskúmaného rozsudku (sčasti vôbec a sčasti dostatočne) nevysporiadal.

35. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

36. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

37. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

38. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

39. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

40. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale

tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvedené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

41. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

42. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia).

43. Porovnajúc odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu v uvedených častiach s vyššie citovanými teoretickými a právnymi východiskami, je zrejmé, že súd sa danými kritériami dôsledne neriadil. V hodnotení skutkových zistení a v právnom posúdení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, na ktoré priamo v prvoinštančnom konaní poukazovali žalovaní, avšak súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nevyhodnotil.

44. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie v relevantných záveroch neodôvodnil ani právne, ani vecne nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v druhoinsťančnom konaní pred odvolacím súdom. Vychádzajúc z toho, že odvolací súd v odvolacom prieskume zistil, že nebola vyriešená taká predbežná otázka, ktorá mala kľúčový význam pre posúdenie opodstatnenosti žaloby, riešením bolo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

45. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v napadnutej vyhovujúcej prvej výrokovej vete, včítane závislého výroku o náhrade trov konania, zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

46. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v súlade s procesnou normou vykonať všetky navrhnuté a v zmysle § 295 CSP i nevyhnutné dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia a zodpovedať dosiaľ nezodpovedané právne otázky, a následne v neskončenej časti opätovne vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite, v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

47. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).